

דף נא.

הרמב"ם הל' תמידין ומוספין פ"ג הי"ח

עין משפט א.

עין בסעיף הקודם

הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פי"ג ה"ב

עין משפט ב.ג.

עין לעיל דף נ: עין משפט א

דף נא:

הרמב"ם הל' תמידין ומוספין פ"ג ה"ב

עין משפט א.ב.

מת כהן גדול בשחרית אחר שהקריב חצי העשרון ולא
מנו כהן אחר מביאין היושין עשרון שלם עבור כפרתו
ועושין אותו חביתין ושלמה היתה קרבה. מת כהן גדול
קדם שיקריבו בבקר ולא מנו כהן אחר מקריבין אותו
עשרון שלם בבקר ועשרון שלם בין הערבים. ואין
כופלין שמנה ולבונה אף על פי שנכפלה הסלת. אלא
מפרישין להם שלשה לוגי שמן וקמץ לבונה. לוג
ומחצה שמן וחצי קמץ לבונה לעשרון של בקר ולוג
ומחצה שמן וחצי קמץ לבונה לעשרון של בין הערבים:

נ. כסף משנה: מת כ"ג בשחרית וכו' שלימה היתה קריבה. בפ"ז דשקלים ובס"פ התכלת
(דף נ"א:) במשנה פלוגתא דר"ש ור' יהודה ופסק כר"י: מת כ"ג קודם שיקריבו בבקר
ולא מינו כהן אחר וכו' עד סוף הפרק. בס"פ התכלת שם: ומ"ש אין כופלין שמנה ולבונה.
שם (דף נ"ב) וכרבנן דפליגי אאבא יוסי בן דוסתאי:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלהרד שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

עין משפט ג.

הרמב"ם הל' כלי המקדש פ"ה הטי"ז

אין הכהן עובד תחלה • וכן כהן גדול אינו עובד תחלה עד שיביא עשירית האִיפה משלו ועובד בידו שנאמר 'זה קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו לה' ביום המִשח אתו'. ואם עבד קדם שיביא עשירית האִיפה וכן כהן גדול שעבד בכהנה גדולה קדם שיביא עשירית האִיפה עבודתו כשרה:

עין משפט ד.

הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פ"ג ח"ה

עולות העכו"ם אין מביאין עמהן נסכים • שנאמר 'כל האִזרח יַעֲשֶׂה כָכָה'. אבל נספיהם קרבין משל צבור

ס. כסף משנה: אין הכהן עובד תחלה וכו'. בסוף פרק התכלת (מנחות דף נ"א:) תניא זה קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו לה' ביום המִשח אותו יכול יהו אהרן ובניו מקריבין קרבן אחד ת"ל אשר יקריבו לה' אהרן בפני עצמו ובניו בפני עצמן בניו אלו כהנים הדיוטות את אומר כהנים הדיוטות או אינו אלא כהנים גדולים כשהוא אומר והכהן המשיח תחתיו מבניו הרי כהן גדול אמור הא מה אני מקיים בניו אלו כהנים הדיוטות ופירש רש"י כהנים הדיוטות דכשהכהן הדיוט נתחנך לעבודה באותו יום היה מקריב עשרון. ומה שכתב ועובד בידו בתוספתא סוף שקלים: ומה שכתב ואם עבד קודם שיביא עשירית האִיפה וכן כהן גדול שעבד וכו' עד כשרה. ירושלמי פרק ז' דשקלים (הלכה ו') ותוספתא סוף שקלים:

ע. כסף משנה: עולות הנכרים אין מביאין עמהם נסכים וכו'. בפרק אלו מנחות (דף ע"ג:) כמאן אזלא הא דתנן אמר ר"ש שבעה דברים התקינו ב"ד וזה אחד מהם נכרי ששלח עולתו ממדינת הים אם שלח עמה נסכיה קרבים משלו ואם לאו קרבים משל ציבור לימא ר"י הגלילי היא ולא ר"ע אפילו תימא ר"ע עולה וכל חבירתה מאן תנא להא דתנו רבנן אזרח מביא נסכים ואין הנכרי מביא נסכים יכול לא תהא עולתו טעונה נסכים ת"ל ככה מני לא ר"י הגלילי ולא ר"ע אי ר"י הגלילי הא אמר אפילו יין נמי אי ר"ע הא אמר עולה אין מידי אחרינא לא אי בעית אימא ר"י הגלילי סמי מההיא יין ואי בעית אימא ר"ע עולה וכל חבירתה ופירש"י אפילו תימא ר"ע דהא דאמר ר"ע דאין נודרין אלא עולה עולה וכל חבירתה דהיינו נסכים אבל נסכים לחודייהו לא וכבר קדם שרבינו פסק כר"ע ולא הבנתי דעת רבינו דאי ס"ל דהנך מתנייתא כר"ע ועולה וכל חבירתה קאמר ה"ל למיפסק

שְׁנֵאמַר 'כָּכָה תַעֲשׂוּ לְאַחַד כְּמִסְפָּרָם'. וְאֵינָן טְעוֹנוֹת
סְמִיכָה שְׁאִין סְמִיכָה אֶלָּא בִּישְׂרָאֵל בְּאֻנָּשִׁים לֹא בְּנָשִׁים:

הרמב"ם הל' שקלים פ"ד ה"ג

כָּל הַבְּהֵמוֹת הַנִּמְצָאוֹת בִּירוּשָׁלַיִם אוֹ בְּחוּצָה לָהּ בְּקָרוֹב
מִמָּנָה בָּאוֹת עוֹלוֹת כְּמוֹ שִׁיתִּבְאָר בַּפְּסוּלִי הַמְּקֻדָּשִׁין.
נִסְכֵּיהֶן בָּאִין מִתְּרוּמַת הַלֵּשְׁכָה. וְכֵן עוֹבֵד כּוֹכָבִים שֶׁשָּׁלַח
עוֹלָתוֹ מִמְּדִינָה אַחֶרֶת וְלֹא שָׁלַח עִמָּה דְּמֵי נְסָכִים יָבִיאוּ
נִסְכֵּיהֶם מִתְּרוּמַת הַלֵּשְׁכָה:

הרמב"ם הל' שקלים פ"ד ה"ד

עין משפט ה.

גַּר שְׁמֵת וְהִנִּיחַ זִבְחִים אִם יֵשׁ לוֹ נְסָכִים קָרְבִּין מִשְׁלוֹ
וְאִם לֹא בָּאִין מִתְּרוּמַת הַלֵּשְׁכָה. כֹּהֵן גָּדוֹל שְׁמֵת וְלֹא

דמביאין נסכים משלהם עם עולותיהם ואם לא שלחו עמהם נסכים יקרבו משל ציבור ואי
ס"ל דהא דשנינן דר"ע עולה וכל חבירתה קאמר שינויא דחיקא הוא אבל קושטא דמילתא
היא דר"ע עולה דוקא קאמר א"כ אפי' משל ציבור נמי לא ליתו. ושמא יש לומר דרבינו
ספוקי מספקא ליה ומש"ה לפוטין בלא נסכים א"א דדילמא ר"ע עולה וכל חבירתה קאמר
ולומר שיביאום משלהם א"א דדילמא ר"ע עולה דוקא קאמר ומש"ה פסק שלא יביאו
משלהם אלא משל ציבור. והר"י קורקוס כתב שרבינו סמך על המשנה ובריייתא שבריש
תמורה (דף ב'): והסוגיא שעליה כי שם אמרו בבריייתא קדשי נכרים לא נהנים וכו' ואין
מביאין עליהם נסכים ובמשנה (דף ק"ג) אמרו ואין מביאין עליהם נסכים ואמרו מנה"מ
דת"ר אזור אזור טעון נסכים וכו' ולפי אותה סוגיא על כרחין צריכין אנו לפרש דלגמרי
ממעט שאין הנכרי מביא נסכים שהרי במשנה אמרו דאין מביאין עליהם דהיינו עם העולות
ויליף לה מבריייתא מוכח דאזור לגמרי ממעט ויכול לא תהא עולתו טעונה אפי' משל צבור
קאמר וכן פי' רש"י שם לפי אותה גירסא דגריס במשנה עליהם והיא גירסת רבינו והאריך
לתת טעם למה סמך רבינו על אותה משנה ואותה סוגיא ולא על משנת שקלים וסוגיית
מנחות. ומ"ש ואין טעונות סמיכה שאין סמיכה אלא בישראל באנשים ולא בנשים. משנה בס"פ
שתי מדות (דף צ"ג) ויליף לה בגמרא מדכתיב גבי סמיכה בני ישראל:

מִנּוּ אַחֵר תִּחַתּוּ מִקְרִיבִין אֶת הַחֲבִיתִין מִתְּרוֹמַת הַלֶּשֶׁכָּה.
מִבְּקָרֵי מוֹמִים שְׁבִירוֹשָׁלַיִם וְתִלְמִידֵי חֲכָמִים הַמְּלַמְּדִים
הַלְכוֹת שְׁחִיטָה לַפְּהָנִים וְהַלְכוֹת קְמִיצָה וְנָשִׁים הַמְּגַדְּלוֹת
בְּנִיָּהֶן לַפָּרָה אֲדָמָה כָּלֶן נוֹטְלִין שְׂכָרָן מִתְּרוֹמַת הַלֶּשֶׁכָּה.
וְכַמָּה הוּא שְׂכָרָן. כָּמוֹ שְׂיַפְסְקוּ לָהֶן בֵּית דִּין:

עין משפט ו.ז. הרמב"ם הל' מעילה פ"ב ה"ה

וְכֵן פָּרָה אֲדָמָה פ מוֹעֲלִין בָּהּ מִשְׁהֻקְדָּשָׁה עַד שִׁתְעֲשֶׂה
אָפֶר. אֵף עַל פִּי שֶׁהִיא כְּקֹדֶשִׁי בְּדֶק הַבַּיִת הָרִי נֶאֱמַר בָּהּ
'חֲטָאת הִיא'. וְתִנָּאִי בֵּית דִּין הוּא שְׁלֹא יִמְעַל אָדָם בְּאָפֶר
הַפָּרָה:

פ. כסף משנה: וכן פרה אדומה וכו'. בפ"ד דפרה שנינו לעולם מועלים בה וכו' עד
שתעשה אפר. ובפ"ז דשקלים שנינו שהתקינו בית דין שלא יהו מועלים באפר פרה.
וקאמר עלה בבבלי ובירושלמי בדין הוא שימעלו בה והם גזרו שלא ימעלו בה והתני'
חטאת מלמד שמועלין בה בה מועלין ואין מועלין באפרה ובגמ' דידן פ' התכלת (דף נ"א
נ"ב) מקשה על מאי דתנן שהוא תנאי ב"ד שלא יהו מועלים באפרה דאורייתא היא דתניא
חטאת מלמד שמועלין בה היא בה מועלין באפרה אין מועלין אמר רב אשי שתי תקנות
הוו דאורייתא בה מועלין באפרה אין מועלין כיון דחזו דקא מזלזלי בה וקא עבדי מינה
למכתן גזרו בה מעילה כיון דחזו דפרשי מספק הזאות אוקמוה דאורייתא ולפי זה הא
דתנן שהוא תנאי ב"ד קאי אמאי דאוקמוה דאורייתא. ומ"ש רבינו אע"פ שהיא כקדשי בדק
הבית, קשה דמאי אע"פ אטו קדשי בדק הבית מי לא מעלי בהו. ואפשר דה"ק אע"פ שאינה
קדשי מזבח וגם אינה קדשי בדק הבית אלא דומה לקדשי בדק הבית וכיון שאינה קדשים
ממש לא היה מן הדין שימעלו בה אלא דקרייה רחמנא חטאת: